



www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

HAINA DE NUNTĂ ESTE VEȘMÂNTUL CREDINȚEI ȘI AL FAPTELOR BUNE

DUMINICA A 14-A DUPĂ RUSALII
(Pilda nunții fiului de împărat)

**SF. CUV. EFREM SIRUL,
ISAAC SIRUL, PALADIE
ȘI IACOB SIHAISTRUL**

Ce datorii avem noi, cei care ne-am îmbrăcat prin Sfântul Botez cu Hristos? Avem datoria mare de a ne lepăda de lucrurile întinericului și de a ne îmbrăca în hainele luminii.

Care sunt lucrurile întinericului?

Sunt faptele rele, adică păcatele pe care le facem, așa cum ne spune Sfântul Apostol Pavel în Efeseni 5, 11: „Și nu fiți părtași la faptele cele fără roadă ale întinericului, ci mai degrabă, osândiți-le pe față”. Se numesc faptele întinericului pentru că ele vin de la diavol, care este stăpânul întinericului (Ioan 14, 30; Efeseni 6, 12; Coloseni 1, 13). În al doilea rând, se numesc fapte ale întinericului fiindcă întunecă mintea și sufletul omului și îl despart pe om de Dumnezeu, Care este lumină: Dumnezeu este lumină „și lumina luminează și întinericul nu a cuprins-o” (Ioan, 1, 5), căci Dumnezeu „locuiește în lumină neapropiată” (I Timotei 6, 16).

Care sunt hainele luminii pe care trebuie să le îmbrăcăm? Ni le enumeră Sfântul Pavel în Epistola către Efeseni, când zice: „Stați deci tari, având mijlocul vostru încins cu adevărul și îmbrăcându-vă cu platoșa dreptății. Și încălțați picioarele voastre, gata fiind pentru Evanghelia păcii. În toate luați pază credinței... Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu” (Efeseni 6, 14-17).

Așadar, vedeți cu ce fel de haine se cuvine să ne îmbrăcăm noi, creștinii? Hristos ne îndeamnă tot timpul: „Rămâneți întru Mine și Eu întru voi, căci fără Mine nu puteți face nimic” (Ioan 15, 4-5). Deci, trebuie să avem întotdeauna unirea cu Hristos prin credința cea lucrătoare prin



„Prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă?” (Matei 22, 12)

Pilda din Sfânta Evanghelie de astăzi ne aduce aminte de haina de nuntă cu care ne-am îmbrăcat la Sfântul Botez. De această haină ni se va cere răspuns în ziua cea mare a Judecării lui Dumnezeu de la sfârșitul veacurilor. Trebuie să înțelegem că această haină este Însuși Iisus Hristos, după cum ne învață Sfântul Pavel, care zice: „câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat” (Galateni 3, 27).

iubire; prin această credință lucrăm cu sânguină toată fapta bună. Multe sunt datoriile pe care le avem noi, creștinii, care ne-am îmbrăcat cu Hristos la botez. Să ne trudim a ne asemena cu Hristos și să fim următori sfinților, care tot timpul să străduiau în ostenele multe, în bătaie, în temnițe, în primejdii de multe feluri. Lucrând la mântuirea noastră, să avem în minte cuvintele Sfântului Pavel: „Ocărați fiind, binecuvântăm. Prigoniți fiind, răbdăm. Huliți fiind, ne rugăm.” (I Corinteni, 4, 12-13)

Oare noi, creștinii din ziua de astăzi care ne-am îmbrăcat cu Hristos prin Sfântul Botez, mergem pe urmele sfinților? Am luat aminte la Sfânta Evanghelie? Am suferit ca Apostolii? Nicicum! Viețuim în lenevie și nepăsare. Nu lucrăm pentru mântuirea sufletelor noastre și nu ne îngrijim să ne împodobim haina de nuntă a

sufletelor noastre. Această haină ni se va cere în ziua morții noastre și în vremea înfricoșătoarei Judecări a lui Dumnezeu. Sfântul Apostol Petru ne spune că la vremea Judecării Dumnezeu va căuta omul cel tainic al inimii noastre „întru ne-strictăcioasa podoabă a duhului blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu” (I Petru, 3, 4). Ne temem ca nu cumva noi, la vremea judecării, să auzim cuvintele din Evanghelia de azi: „Prietene, cum ai intrat aici fără haine de nuntă?” (Matei 22, 12). Și atunci sentința va fi dureroasă pentru toți cei fără haină de nuntă: „Legați-l de picioare și de mâini și aruncați-l în întinericul cel mai de afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.” (Matei 22, 13).

Noi nu ne îngrijim de haină, uităm că moartea vine ca un fulger și vom pleca nepregătiți. Dincolo, în Rai, vom avea trei

nedumeriri: cum de am ajuns în Rai, apoi ne vom mira pe cine vom găsi acolo și mai ales ne vom întreba unde sunt cei care ar fi trebuit să fie acolo. De aceea se cuvine să ne dezbrăcăm de omul cel vechi dimpreună cu faptele lui și să ne înnoim, îmbrăcându-ne ca niște aleși ai lui

Dumnezeu sfinți și iubiți „cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.” Iar peste toate acestea să ne îmbrăcăm „întru dragoste, care este legătura desăvârșirii.” (Coloseni 3, 12, 14).

Se cuvine, dar, ca ceasul din urmă să îl pregătim mărturisindu-ne sincer

păcatele, pocăindu-ne sincer de răul pe care l-am făcut, ca să primim de la Dumnezeu iertarea spălându-ne păcatele în sângele Mielului, venind la Biserica Lui, fiind părtași ai Cinei Fiului de Împărat. Amin! ❖

Părintele Dinu



SFINȚII TREI IERARHI, MARI APĂRĂTORI AI CREDINȚEI



Pricina praznicului acestuia a fost în acest chip: în zilele împărăției lui Alexios I Comnenul (1081-1118), care a luat împărăția după Nichifor Botaniates (1078-1081), s-a făcut împărțire și prigonire între bărbații cei pricopsiți în învățături și îmbunătățiți. Căci unii cinsteau mai mult pe marele Vasile, zicând despre dânsul că este înalt la cuvinte, ca unul ce a cercetat și a ispitit firea lucrurilor prin sine, și cum că era atât de mult îmbunătățit, încât puțin îi lipsea de a-l asemena pe el cu îngerii.

Căci nu făcea pogorământ legii, nici ierta cu lesnire, ci era greu la obicei și aspru, neavând la sine nici un lucru pământesc. Iar pe dumnezeiescul Ioan Gură de Aur îl micșorau, ca și cum ar fi fost în oarecare chip potrivnic marelui Vasile, fiindcă era lesnicios și atrăgător către pocăință.

Erau însă alții care înălțau pe dumnezeiescul Hrisostom, ca și cum ar fi fost în învățături mai cu pogorământ omenesc și cum că mai cu înlesnire povățuia pe toți și îi chema către pocăință. Deci, îl cinsteau mai mult decât pe marele Vasile și decât pe Grigorie atât pentru mulțimea cuvintelor celor de miere curgătoare, cât și pentru iscusința cugetărilor

Alții iarăși cinsteau mai mult pe dumnezeiescul Grigorie, ca cel ce a întrecut în înțelepciune și în învățătură elinească pe toți dascălii cei vestiți și pe elini, cum și pentru frumusețea cuvintelor și înflorirea lor. Deci, ziceau, cum că înțeleptul Grigorie biruia pe toți și cum că acestuia i se cădea întâietatea. Atunci, prin o pricină că aceasta a celor învățați s-a întâmplat de s-a despărțit mulțimea poporului. Și unii se ziceau Ioaniteni, alții Vasiliteni, iar alții Grigoriteni. Deci, astfel sfădindu-se cei înțelepți și zicând între dânsii multe feluri de cuvinte, de trei ori fericirii aceștia dascăli au voit să-i împace, ca să nu se mai sfădească în deșert.

Pentru aceea, după câțiva ani, s-au arătat sfinții ierarhi, mai întâi câte unul deosebit, apoi și câte trei împreună, nu în vis, ci aievea la arătare, lui Ioan, mitropolitul cetății Evhaitenilor, care era om îmbunătățit și preaînțelept, după cum și scrierile lui îl arată. Și toți trei au zis către dânsul cu un glas:

**Pentru a recunoaște
valoarea teologică
a Sfinților Trei Ierarhi,
prin hotărârea
luată la Atena,
la primul Congres
al Profesorilor de Teologie
din anul 1936,
Sfinții Trei Ierarhi
au devenit
patronii spirituali
ai instituțiilor
de învățământ
teologic ortodox
din întreaga lume.**



„Noi, precum vezi, una suntem la Dumnezeu și nu este între noi nici o sfadă sau împotrivire, ci fiecare în vremea sa pornindu-se de dumnezeiescul Duh, am scris învățăturile spre mântuirea cea de obște și folosul oamenilor; și acelea pe care le-am învățat noi înșine, le-am dat și altora spre înmulțirea talantului nostru și nu este între noi vreunul întâi sau al doilea, ci dacă veți vorbi de unul, cei doi urmează.

Deci, sculându-te, poruncește acelora care se separă, sfădindu-se, să nu se despartă, luptându-se pentru noi, căci pentru aceasta și noi ne-am sârguit cât

am fost vii, și după mutarea noastră, ca să împăcăm lumea și să o aducem într-o unire. Deci, împreunându-ne într-o zi, când ți se va părea ție că este de cuviință, fă nouă praznic cuviincios. Apoi, spune și celorlalți care vor fi mai pe urmă, cum că noi suntem una la Dumnezeu și noi negreșit vom mijloci înaintea lui Dumnezeu cele pentru mântuire, pentru cei ce ne vor săvârși praznicul pomenirii noastre”. Acestea zicând, i se părea că sfinții se înălțau la cer, strălucind cu lumină nemărginită și chemându-se unul pe altul pe nume.” (doxologia.ro) ❖

Moaște ale Sfinților Trei Ierarhi

❖ La Biserica Sfinții Trei Ierarhi din Iași se află o parte din moaștele Sfântului Vasile cel Mare (mandibula). Domnitorul Vasile Lupu le-a primit în dar în anul 1650, din partea Patriarhului Macarie al Antiohiei, în timpul vizitei acestuia în Moldova.

❖ În luna iulie a anului 1284, împăratul Andronic al II-lea cel Bătrân a trimis mâna dreaptă a Sfântului Ioan Gură de Aur la mănăstirea Filotheu. Aici au rămas până astăzi spre cinstire.

❖ Unul dintre cele mai de preț odoare ale Mănăstirii Varlaam de la Meteora este mâna stângă a Sfântului Ioan Gură de Aur, mână ce ocrotește așezământul încă din anul 1545, așa cum arată și inscripția de pe racla în care sunt păstrate.

❖ Capul Sf. Ioan Gură de Aur, cu urechea neputrezită la care Sf. Ap. Pavel i-a dictat prețioase tălmăciri ale Noului Testament, se află la Mănăstirea Vatoped, din Sfântul Munte.

❖ În Biserica Sfântul Nicolae „a Băcătorilor” din Ioannina se păstrează într-o raclă de argint, lucrată în 1784, mâna dreaptă a Sfântului Ierarh Grigorie Teologul, Arhiepiscopul Constantinopolului.

❖ Tot la Mănăstirea Vatoped este Capul Sf. Grigorie Teologul. Acest minunat dar se află așezat spre cinstire într-o foarte frumoasă raclă de argint, donată de Maria, prima soție prințului Șerban Cantacuzino și de Maria, fiica acestora. ❖



ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI, CREDINCIOȘIE ȘI ÎMPLINIRE



Împlinindu-se 40 de zile
de la Nașterea
Domnului Iisus Hristos,
prăznuim Întâmpinarea Domnului
de către Simeon, la Templul
din Ierusalim. Bătrânul Simeon,
plin de Duhul Sfânt, L-a primit
în brațe cu bucurie
pe Dumnezeu-Omul,
arătându-ne că nu orice așteptare
aduce mântuire și bucurie,
ci doar așteptarea cu pregătire.



După trecerea a 40 de zile de la nașterea primului copil, Legea mozaică prevedea prezentarea la Cortul Sfânt, mai târziu la Templul din Ierusalim, cu o ofrandă, care să răscumpere pe întâiul născut care aparținea, de fapt, lui Dumnezeu. Ofrenda era un miel și un porumbel. Cei care nu puteau aduce un miel, cei săraci, puteau dărui doi pui de porumbel (sau două turturele), dintre care unul simboliza ofranda prin care se aducea mulțumire lui Dumnezeu pentru darul primit, iar celălalt era prețul de răscumpărare pentru copil, care ar fi trebuit să-și dedice viața slujirii lui Dumnezeu. Așa oamenii mulțumeau pentru darul nașterii de prunci și mergeau cu pruncul acasă, lăsând la Templu, în locul lui, jertfa adusă.

Dreptul Simeon și împlinirea așteptării omenirii

Dreptul Simeon reprezintă simbolic omenirea care își vede și primește salvarea.

Tradiția ne spune că el a fost unul dintre traducătorii în limba greacă ai cărților Vechiului Testament și a primit cuvânt de sus că nu va gusta moartea până când nu va vedea pe Izbăvitorul lumii. Era om cu viață sfântă, proroc și văzător cu duhul. De aceea, atunci când primește în brațe pe Pruncul Iisus, el se umple de Duh Sfânt și prorocște despre ce va săvârși acest Prunc și cum va suferi Maica Domnului, de dragul omenirii care are nevoie de ajutor. „În persoana dreptului Simeon întreg Vechiul Testament, omenirea nerăscumpărată, se retrage cu pace în veșnicie, lăsând loc creștinismului”, spune Sfântul Teofan Zăvorățul.

La templu trăia și o văduvă înaintată în vârstă, Ana, cu viață fără prihană, care a

prorocit și vestit venirea pe pământ a lui Mesia. Prorocița Ana, care de 84 de ani era văduvă și care aștepta în post și rugăciune mântuirea lui Israel, a fost prezentă și ea la momentul Întâmpinării Domnului și-L preaslăvește pe Dumnezeu, făcându-L cunoscut pe Prunc tuturor.

Vedem că atât Dreptul Simeon, cât și Prorocița Ana exprimă o bucurie deosebită, aceea pe care o au Dreptii când se întâlnesc cu Dumnezeu, când trăiesc intens comuniunea cu Dumnezeu.

Acum slobozește pe robul Tău...

Imediat ce Dreptul Simeon L-a luat pe Hristos în brațele sale, a exclamat: „Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.” (Lc 2, 29-31) Aceasta este o frază plină de măreție, pe care Biserica a preluat-o și a așezat-o la sfârșitul slujbei Vecerniei, dar și în alte slujbe, ca de exemplu, în cuvântul de mulțumire de după împărtășirea cu Cinstitele Taine. Înruparea Fiului lui Dumnezeu Cuvântul a fost lumină spre descoperirea neamurilor, pentru că neamurile, adică idolatrii, se aflau în înșelare și în întuneric și căzuseră în mâinile demonilor (Sfântul Chiril al Alexandriei), dar și slavă lui Israel, pentru că Hristos a răsărit și a venit dintre israeliteni. Această slavă este simțită de cei care sunt recunoscători lui Dumnezeu (Cuviosul Teofilact).

Profețiile Dreptului Simeon

Dreptul Simeon i-a binecuvântat pe Fecioara Maria și pe Iosif, care urmăreau cu mirare și cu surprindere cele ce se petreceau, după care s-a întors spre Născătoarea de Dumnezeu și i-a spus

două profeții minunate. Prima se referea la Persoana Dumnezeului-Om întrupat: „Iată, Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca un semn care va stârni împotriviri” (Lc 21, 34), prorocie care s-a împlinit în timpul vieții lui Hristos, dar care a continuat să se îplinească de-a lungul istoriei, ca și în viața personală a fiecărui om.

Cea de-a doua prorocie a Sfântului Simeon, care are legătură cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, este următoarea: „Și prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi.” (Lc 2, 35) În mod cert, profeția aceasta se referă la durerea și la mahnirea Născătoarei de Dumnezeu atunci când L-a văzut pe Fiul Său - Care era în același timp și Fiul lui Dumnezeu - răstignit pe Cruce, în suferințe și în chinuri. Preasfânta Născătoare nu a suferit și nici nu a simțit durere la Nașterea lui Hristos, tocmai pentru că L-a zămislit fără sămânță și L-a născut fără stricăciune. Trebuia deci să sufere mult în vremea ieșirii din trup a Fiului său.

Dreptul Simeon și Prorocița Ana, turturele cuvântătoare la Întâmpinarea Domnului

Prezența Dreptului Simeon și a Prorociței Ana ne mai dezvăluie o realitate: cei doi au fost perechea de turturele cugetătoare care L-au întâmpinat pe Hristos atunci când Acesta a urcat la templu. Așadar, pe lângă perechea de turturele necuvântătoare, Duhul Sfânt a trimis și o pereche de turturele duhovnicești și purtătoare de duh, adică pe Simeon și pe Ana.

După cum spune Sfântul Grigorie Palama, din toate acestea înțelegem cine sunt cei care urmează să Îl primească pe Hristos și cum trebuie să fie aceștia.

Unirea cu Hristos presupune o viață corespunzătoare. Simeon era numit drept și nu se menționează dacă a fost sau nu căsătorit, în vreme ce Ana, după moartea soțului său, a trăit în binecuvântarea

văduviei, în neprihănire și curăție.

Iar noi, după cum spune Sfântul Atanasie cel Mare, trebuie să ne asemănăm Dreptului Simeon și Prorociței Ana; să-L întâmpinăm pe Hristos îmbrăcați în

nevinovăție, în pocăință, în cumințenie, în curăție și, în general, în dragoste de Dumnezeu și de oameni. Căci nimeni nu poate să Îl întâlnească într-un alt fel pe Hristos, Care este adevărata viață. ❀



SFINȚII DOCTORI FĂRĂ DE ARGINȚI CHIR ȘI IOAN, MĂRTURISITORII LUI HRISTOS



„Darurile Treimii sălășluindu-se în inimile voastre cele curate, preafericiților Chir și Ioane, înfricoșați izgonitori duhurilor celor necurate v-ați arătat și ați fost tămăduitori neputințelor, nu numai celor descoperite, ci și celor ascunse. Drept aceea îndrăzneală având către Dumnezeu cel iubitor de oameni, prin rugăciunile voastre cele neîncetate, tămăduiți patimile noastre.” (Troparul Sfinților Doctori fără de arginți Chir și Ioan)

său doctoricesc, pentru că va lua de la Dumnezeu darul facerii de minuni. Astfel, nu cu doctorii, ci cu rugăciuni și prin cuvânt tămăduia toate bolile.

Auzind de minunile pe care le săvârșea Chir, Ioan merge să-l cunoască. Cei doi vor deveni prieteni și o vor încuraja pe Atanasia, cu cele trei fiice ale ei: Teoctista, Teodosia și Eudoxia să nu lepede credința în Hristos. Acesta va fi motivul pentru care în ziua de 31 ianuarie li se vor tăia capetele.

Potrivit Sinaxarului, creștinii au luat trupurile lor și le-au îngropat în biserica Sfântului Apostol și Evanghelist Marcu.

În vremea împăratului Teodosie cel Tânăr (408-450), Sfântul Chiril, patriarhul Alexandriei (412-444), a dus moaștele Sfinților Mucenici Chir și Ioan în satul Manutin, spre izgonirea demonilor și spre slava lui Hristos.

În secolul al VII-lea, Sf. Sofronie al Ierusalimului a fost vindecat de o boală la ochi, după ce i s-au arătat cei doi sfinți: Sf. Chir i-a vindecat un ochi cu semnul Sfintei Cruci, iar imediat după aceea Sf. Ioan i-a redat complet vederea, sărutându-i celălalt ochi. Drept mulțumire, Sfântul Sofronie a scris o lungă istorisire a minunilor acestora. ❀

Sfinții Chir și Ioan au trăit la sfârșitul secolului al III-lea și începutul secolului al IV-lea. Sfântul Chir era originar din Alexandria, iar Sfântul Ioan din Edesa. Chir îi învăța pe bolnavi să se ferească de păcate, pentru că ele se făceau pricinuitoare bolilor. Din cauza persecuției împotriva creștinilor, declanșată de împăratul Dioclețian (284-305), Chir ajunge în Arabia unde se va călugări, iar Ioan pleacă la Ierusalim. Chir vă lăsa meșteșugul

Femeie operată și vindecată de către cei 12 Sfinți Doctori fără de arginți

– Gheronda, spuneți-ne o minune a Sfinților Doctori fără de arginți.

– Da. Ascultă această minune care s-a petrecut în zilele mele. Când am primit această chilie a Sfinților Doctori fără de arginți, acoperămintele Sfintei Mese erau deteriorate. Trebuia să le schimb. Problema era că nu aveam bani și nici nu cunoșteam vreun croitor care să le facă. Din fericire, mi-am adus aminte de o doamnă din Tesalonic. Îmi croise mai demult trei rânduri de acoperămintele pentru Săptămâna Mare. Cu ajutorul bănesc al unor femei evlavioase, această credincioasă, pe nume Amalia, a cumpărat materialele și le-a croit. Însă, din cauza muncii extenuante pe care o făcea, a orbit. Când am întâlnit-o, într-una din ieșirile mele din Sfântul Munte, mi-a zis:

– Gheronda, rugați-i Sfinția voastră pe Sfinții Doctori fără de arginți, pentru a căror biserică am croit acoperămintele, să mă vindece. În 20 de zile, după cum mi-au spus doctorii, mă vor opera, însă șansele mele de vindecare sunt minime. Și chiar dacă ar reuși operația, voi vedea oamenii ca niște umbre.

Eu, continuă starețul, din iubire și din datorie față de această femeie, am făcut rugăciune către Sfinții Doctori fără de arginți, am aprins lumânări și candela, am citit paraclise. Timp de câteva zile nu mă

opream din a zice: „Sfinților Doctori fără de arginți, aveți milă de această femeie care ne-a croit acoperămintele, care s-a îngrijit de casa noastră. Maica Domnului, buna mea Maică, spune-le Sfinților Doctori să facă această minune”. Iar Sfinții Doctori au săvârșit o mare minune. După 15 zile din ziua în care știam că va avea loc operația, am primit o scrisoare de la acea femeie, în care scria următoarele: „Preacuvioase Părinte Stareț, cu multă bucurie vă scriu că au venit în seara dinaintea operației cei 12 Sfinți Doctori fără de arginți, au stat toți în jurul patului meu și mi-au făcut ei înșiși operația care a durat trei ore. Eu eram adormită și vedeam în minte umbrele lor împrejurul trupului meu. Când au terminat operația, mi-am redobândit vederea. Dimineața a venit infirmierul cu targa,

pentru a mă transfera în sala de operație. I-am spus că nu mai am nevoie, pentru că m-au vindecat, în mod minunat, Sfinții Doctori fără de arginți. Acela, spunând că trebuie să îndeplinească ordinul medicului, era de neînduplecat. Așadar, ne-am dus împreună la medic, căruia i-am spus următoarele:

– Domnule doctor, știți că religia noastră ortodoxă are sfinți care fac minuni? O astfel de minune mi s-a întâmplat și mie, ieri seară. Au venit Sfinții Doctori fără de arginți și m-au operat.

Atunci, doctorul, după ce a constatat vindecarea orbirii mele, mi-a dat bilet de ieșire din spital zicând: «Puteți pleca, doamnă! Este vorba despre o minune, nu pot să zic nimic»”. (Minunea este relatată de către Gheronda Emanuil Grigoriatul). (doxologia.ro) ❀

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 28 IANUARIE - 4 FEBRUARIE 2024

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 28.01	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 14-a după Rusalii (Pilda nunții fiului de împărat) Utrenia, Sfânta Liturghie
Luni 29.01	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Slujbă de priveghere
Mărti 30.01	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	†) Sf. Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur – Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 31.01	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Joi 1.02	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Slujbă de priveghere
Vineri 2.02	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	(†) Întâmpinarea Domnului – Utrenia, Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 3.02	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 4.02	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 15-a după Rusalii (Cea mai mare poruncă din lege) Utrenia, Sfânta Liturghie